

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816200398
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816200398.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému U. R., C.. XX.XX.XXXX, S. A. U., L. XXXX/XX, o zaplatenie 1.476,69 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/12/2016 - 149 z 09.06.2017

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku, ktorým v časti o zaplatenie 542,50 eur s prísl. bola žaloba zamietnutá tak, že zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu:

- 188,98 eur s ročným úrokom z omeškania 8,75 % od 26. 02. 2013 do zaplatenia
- 161,68 eur s ročným úrokom z omeškania 8,75 % od 26. 03. 2013 do zaplatenia
- 134,54 eur s ročným úrokom z omeškania 8,75 % od 26. 04. 2013 do zaplatenia
- 57,31 eur s ročným úrokom z omeškania 8,5 % od 26. 05. 2013 do zaplatenia

všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V ostatnej zamietavej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zamietol žalobu a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 646,84 eur s prísl. predstavujúcej neuhradenú cenu za poskytované telekomunikačné služby vyúčtované žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 192,97 eur so splatnosťou 25.02.2003, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 168,26 eur so splatnosťou 25.03.2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 185,51 eur so splatnosťou 25.04.2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 100,10 eur so splatnosťou do 25.05.2013. Vychádzal zo zistenia, že pôvodne predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 1.476,69 eur s prísl., rozsudkom zo dňa 06.05.2016, žaloba bola zamietnutá. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.12.2016 bol zrušený rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 646,84 eur s prísl. vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec bola vrátená na ďalšie konanie. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 11. 2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. Bratislava na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzavrel dňa 19. 11. 2012 so žalovaným Zmluvu č. XXXXXXXXXXXZXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb, na základe tejto

Zmluvy postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytované telekomunikačné služby a žalovanému vystavil nasledovné faktúry: č. XXXXXXXXXXXX na sumu 192,97 eur so splatnosťou 25. 02. 2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 168,26 eur so splatnosťou 25. 03. 2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 185,21 eur so splatnosťou 25. 04. 2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 100,10 eur so splatnosťou 25. 05. 2013 a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 829,85 eur so splatnosťou 25. 03. 2014. Žalovaný tieto pohľadávky doposiaľ nezaplatil. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, na ktorej zotrval, súd posudzoval, či v danom prípade namietané premlčanie nárokov vo výške 646,84 eur s prísl. predstavujúcej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby je dôvodné.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 105, § 101 OZ vychádzajúc z predložených faktúr dospel k záveru, že nároky žalobcu ohľadom sumy 192,97 Eur, 168,26 Eur, 185,51 Eur a 100,10 Eur, so splatnosťou 25. 02. 2013, 25. 03. 2013, 25. 04. 2013 a 25. 05. 2013 sú premlčané. Žalobca žalobu podal dňa 20. 02. 2016, teda po lehote splatnosti. Vzhľadom k tomu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd nárok žalobcu nemohol priznať, nakoľko nebolo uplatnené v dvojročnej subjektívnej lehote. Podľa názoru súdu sa ďalšie ustanovenia OZ o premlčaní nároku nemôžu v tomto prípade uplatniť, pretože ide o nároky žalobcu vyplývajúce z uzavretej zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb, pričom žalobca už v čase vystavenia faktúr, vedel o svojom nároku voči žalovanému aj o výške.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 257 C.s.p. a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, pretože žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný si žiadne trovy neuplatnil.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmať a zmeniť tak, aby v napadnutej časti žalobe bolo vyhovené, resp. zrušiť a v rozsahu zrušenia vec vrátiť súdu na ďalšie konania a nové rozhodnutie, zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania. Poukazujúc na predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu, konštatoval, že ust. § 391 ods. 2 C.s.p. v danom prípade nebolo dodržané, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nijakým bližším a zrozumiteľným spôsobom nezdôvodnil. Rozhodnutie súdu neposkytuje žiadne vysvetlenie svojho postupu a zdôvodnenie zamietnutia žaloby. Opätovne poukazoval na skutočnosti uvádzané v odvolaní proti prvému rozsudku zo dňa 06.05.2016. Po citácii § 101 OZ poukazujúc na to, že najskôr splatná faktúra mala stanovenú splatnosť 25.02.2013 k začiatku plynutia premlčacej doby došlo 26.02.2013, to znamená, že premlčacia doba by uplynula 26.02.2016. Keďže si uplatnil žalobou svoj nárok na súde 20.01.2016, nemožno uplatnený nárok v časti vyššie uvedených štyroch faktúr považovať za premlčaný. Zdôrazňoval, že pokiaľ súd na daný prípad aplikoval dvojročnú premlčaciu dobu, nevie určiť, na základe čoho takto postupoval, keď z odôvodnenia rozhodnutia táto skutočnosť nevyplýva. Z uvedeného dôvodu nevie náležite a skutkovo právne argumentovať za účelom využitia opravného prostriedku, keďže z odôvodnenia nie je možné zistiť, akými právnymi úvahami sa súd pri svojom rozhodovaní riadil. Rozsudok považoval za zmätočný a uvedený postup hodnotil ako postup, ktorým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Sžo/6/2009, časť ktorého citoval a taktiež poukazoval aj na rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/139/2011 a 7Cdo/31/2011.

6. Odvolanie žalobcu bolo žalovanému doručené 11.09.2017. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

7. Krajský súd v Košiciach pred rozhodnutím o odvolaní doručil žalovanému kópie faktúr, ktorými právny predchodca žalobcu účtoval žalovanému ceny za poskytované telekomunikačné služby, a to faktúru č. 7301251636, č. 7302372847, č. 7303495244, č. 7304626721 s tým, že má možnosť sa k nim v lehote 10 dní od ich doručenia vyjadriť.

8. Žalovaný sa k doručovaným listinám nevyjadril napriek tomu, že zásielka mu bola doručená 28.01.2019.

9. Podľa § 204 C.s.p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

10. Citované ustanovenie sa v zmysle § 378 ods. 1 C.s.p. použije primerane aj na odvolacie konanie.

11. Žalovaný sa k listinám nevyjadril a ich obsah nespochybnil.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie za účelom vykonania dôkazu týmito listinami.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na zrušenie rozsudku, preto odvolací súd v zmysle ust. § 388 C.s.p. zmenil rozsudok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27. februára 2019 o 09.30 hodine v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.02.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

15. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie, pokiaľ súd konštatoval, že ním uplatnený nárok v časti zaplatenie 646,84 eur prísl. je premlčaný.

16. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Predmetom konania je žaloba o zaplatenie ceny za poskytované telekomunikačné služby vyúčtované faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorej splatnosť nastala 25.02.2013, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnosť ktorej nastala 25.03.2013, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnosť ktorej nastala 25.04.2013 a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnosť ktorej nastala 25.05.2013. Predmetom konania je teda žaloba o plnenie, pri ktorej správne súd prvej inštancie konštatoval, že je potrebné vychádzať z ust. § 101 OZ pri posudzovaní (ne)dôvodnosti žalovaným vnesenej námietky premlčania. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 20.01.2016 je zrejme, že ani v jednom prípade neuplynula zákonom stanovená trojročná premlčacia lehota, ako to správne konštatoval aj žalobca v odvolaní. Uvedené faktúry sa stali splatnými 25.02.2013, 25.03.2013, 25.04.2013 a 25.05.2013, teda do podania žaloby neuplynula doba troch rokov. Pokiaľ teda súd prvej inštancie konštatoval, že nárok žalobcu v tejto časti je premlčaný, tento záver nie je správny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd prvej inštancie na daný prípad správne aplikoval ust. § 101 OZ, avšak nesprávne ho vyložil.

18. Na daný prípad, ako to konštatuje aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, nie je možné aplikovať ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce inú premlčaciu dobu, t.j. ani ust. § 106, ani ust. § 107, keďže predmetom konania nie je nárok na náhradu škody, ani právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

19. Právny vzťah medzi pôvodným dodávateľom a žalovaným vznikol 19.11.2012, t.j. za účinnosti zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

20. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

21. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, podnik má právo a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu, b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení, c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak 1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu

je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov, 2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu alebo sa nachádza v zozname dlžníkov podľa osobitného predpisu, 3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb, d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu 1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie, 2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo 3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení, e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b).

22. Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, podnik je povinný a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c), b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získavať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov, c) písomne, elektronickou poštou alebo službou krátkych správ (SMS) oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť.

23. Podľa ustanovenia § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

24. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v citovaných ustanoveniach alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

25. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

26. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ nie sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca neuniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

27. Z obsahu faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej 25.02.2013 vyplýva, že ňou boli účtované mesačné poplatky v sume 49,15 eur, hlasové služby v sume 41,67 eur, nehlasové služby v sume 41,6706 eur, nehlasové služby v sume 66,6670 eur, iné poplatky a služby v sume 3,32 eur, teda spolu 160,8076 eur bez DPH + DPH vo výške 32,16 eur, pričom poplatok vo výške 3,32 eur predstavoval poplatok za výmenu SIM karty. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnosť dňa 25.03.2013 boli účtované mesačné poplatky v sume 49,15 eur, hlasové služby v sume 8,9113 eur, nehlasové služby v sume 66,6670

eur, iné poplatky a služby v sume 10,- eur, spolu 134,7283 eur bez DPH + DPH 26,95 eur, pričom suma iné poplatky a služby predstavovala cenu jednorazového dobitia. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnosť 25.04.2013 boli účtované mesačné poplatky 49,15 eur, hlasové služby 0,2951 eur, nehlasové služby 66,6666 eur, iné poplatky a služby v sume 33,- eur, spolu bez DPH 49,1117 eur + DPH 29,82 eur, k čomu boli pripočítané iné platby 1,5930 eur a upomienka v sume 4,99 eur, pričom suma 33,- eur predstavovala obmedzenie služby - neplatenie. Napokon faktúrou č. 7304626721 splatnosť dňa 25.05.2013 boli fakturované mesačné poplatky v sume 47,7617 eur, iné poplatky v sume 33,- eur, spolu teda 80,7617 eur bez DPH + DPH 16,15 eur, k tomu boli pripočítané iné platby a to 3,1860 eur, pričom suma 33,- eur predstavovala prerušenie služby neplatenie a suma 3,1860 eur, bola označená ako iné platby bez ďalšej špecifikácie.

28. Zo špecifikácie jednotlivých faktúr vyplýva, že prvou faktúrou žalovanému boli účtované poskytnuté služby vo výške 188,98 eur vrátane DPH, druhou faktúrou boli fakturované poskytnuté služby v sume 161,68 eur vrátane DPH, treťou faktúrou poskytnuté služby v sume 134,53 eur vrátane DPH a štvrtou faktúrou služby v sume 57,31 eur vrátane DPH. Vychádzajúc z ust. § 44 ods. 1, § 43 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách súd považoval žalobu za dôvodnú v rozsahu 542,50 eur titulom dlžoby na cene poskytnutých služieb a v tejto časti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel.

29. Za nedôvodnú považoval odvolací súd žalobu v časti o zaplatenie poplatku za výmenu SIM karty, keďže žalobca žiadnym spôsobom nielen nepreukázal výmenu SIM karty ale ani žiadnym spôsobom neodôvodnil dôvodnosť tohto uplatneného nároku, teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno.

30. Súd dohodu o poplatku za upomienku, poplatku za obmedzenie služby pre neplatenie a poplatku za prerušenie služby pre neplatenie posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko nárok na zaplatenie poplatkov nemožno bez najmenších pochybností chápať ako nárok na poplatok za službu poskytnutú žalobcom, t.j. ako cenu určitého spotrebiteľom (žalovaným) vymieneného plnenia. Na prvý pohľad sa javí, že tieto poplatky by mali pokrývať bližšie neurčité náklady žalobcu spojené so vyhotovením a odoslaním upomienky, či prerušením služby. V takomto prípade by išlo o akúsi paušalizáciu takýchto nákladov. Pritom v zmluve nie sú nijakým spôsobom konkretizované. S prihliadnutím na skutkové okolnosti prejednávanej veci má odvolací súd za to, že žalobca sa touto formou snažil dosiahnuť len ďalší zisk bez poskytnutia jednak spotrebiteľom (žalovaným) požadovaného a jednak adekvátneho plnenia, čo jednoznačne možno považovať na neprijateľné. Súčasne je toho názoru, že uvedené poplatky neboli individuálne dojednané.

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd v prevyšujúcej časti t.j. nad sumu 542,50 eur žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. Podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 NV SR Č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalovaný bol povinný uhradiť cenu služieb v lehotách splatnosti uvedených na tej ktorej faktúre. Včasným neuhradením faktúr sa dostal do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi popri istine úrok z omeškania v zákonnej výške stanovený v § 3 v spojení s § 10c NV SR 87/1995 Z.z. vždy odo dňa nasledujúceho po dni

splatnosti tej ktorej faktúry a to až do úplného zaplatenia, lebo týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania.

36. O trovách konania bolo rozhodné podľa § 396 ods. 2, § 255 ods. 1, 2 C.s.p. V danom prípade predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 1.476,69 eur, pričom žalobe bolo vyhovené v časti o zaplatenie 542,50 eur, v ktorej časti bol žalobca v konaní úspešný, neúspešný bol v časti o zaplatenie 934,19 eur, teda v prevažnej časti nebol v konaní úspešný. Preto mu neprináleží nárok na náhradu trov konania. Žalovaný bol vo veci čiastočne úspešný, preto by mu prináležala náhrada trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. V danom prípade však žalovanému v súvislosti s konaním pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).